

תת"ע 9379/05/20 - מדינת ישראל נגד שחאדה אימן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9379-05-20 מדינת ישראל נ' שחאדה אימן
תיק חיצוני: 10154268717

כבוד השופט אור לרנר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
שחאדה אימן	נגד
	נאשמים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

הנאשם טוען כי המדובר בדו"ח שהתיישן מאחר שהעבירה בוצעה ביום 3.4.2019 ואילו כתב האישום אושר רק ב-12.5.20.

עוד טוען הנאשם כי לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע על מועדו, אלא לאחר שקיבל את גזר הדין בדואר ביום 12.3.22. לטענתו דבר הדואר חזר בציון "לא ידוע" למרות שעשה כל המאמצים לקבלו.

המועד לקבלת תגובת המאשימה חלף; ותגובה אין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות גם מבלי שנתקבלה תגובה מטעם המאשימה.

ראשית, הבקשה כוללת טענות עובדתיות אשר אינן נתמכות בתצהיר. כידוע טענות עובדתיות (כגון אי קבלת הדו"ח), חייבות להיתמך בראיות ולכל הפחות תצהיר.

שנית, עיון בתיק בית המשפט מלמד כי הזמנה אחת, ליום 12.1.21 התקבלה על ידי הנמען הרשום ואף נחתה בחתימה הדומה לזו שעל יפיו הכוח שנסרק לתיק. דיון זה נדחה מפאת המצב (מגבלות הקורונה), כך שהמסקנה המתבקשת היא שעל הנאשם היה להתייבב למועד זה ולגלות שהוא נדחה (ואז חובתו לברר למתי), או שקיבל את הודעת הדחיה.

ואז ידע על המועד הנוסף.

ההזמנה השנייה, לדיון בו נשפט הנאשם בהיעדרו, חזרה בציון "סירב לקבל- הודבק", כשמצוין בה כי הנאשם הוא שסירב לקבלה. במצב דברים זה היה על הנאשם לסתור את חזקת המסירה ולא להעלות טענות בעלמא וזאת לא עשה.

בנוסף, לא מצאתי כי יש בטענת התיישנות כדי לסייע לנאשם וזאת מן הטעמים הבאים:

1. על פי הוראות סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הגבלת המועדים הקבועים בסעיף 225א לא תחול על מי שהגיש בקשה להישפט והנאשם כאמור (כך לפי טענתו), הגיש בקשה להישפט.

2. טענת התיישנות היא טענה דיונית ולא מהותית ולפיכך רשאי הנאשם לוותר על טענה זו-

"פועלה של ההתיישנות בפלילים אינו "מהותי" אלא "דיוני" ומתבטא אך בחסימת האפשרות להאשים את מבצע העבירה. מכאן עולה, כי בידי הנאשם לוותר על העלאתה של טענת התיישנות, ואם ויתר - ויתורו תופס ובעל תוקף (השוו עש"מ 3/88 אזוט נ' מדינת ישראל [2])."
ע"פ 6629/98 אורי הלר [13.5.02].

לטעמי, מי אשר בעצם אי התייצבותו לדיון נחשב כמי שהודה בכל העובדות המיוחסות לו (סעיף 240א(2) לחסד"פ), נחשב מכללא כמי אשר ויתר על כל טענותיו המקדמיות, לרבות טענת התיישנות.

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ה' סיוון תשפ"ב, 04 יוני 2022, בהעדר הצדדים.